

Uradni list

Evropske unije

L 49

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 64

12. februar 2021

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2021/167 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) št. 654/2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine 1
- ★ Uredba (EU) 2021/168 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ 6

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/169 z dne 11. februarja 2021 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 glede vnosa za Združeno kraljestvo na seznamu tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco ⁽¹⁾ 18

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2021/167 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 10. februarja 2021

o spremembi Uredbe (EU) št. 654/2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ določa skupni zakonodajni okvir za izvrševanje pravic Unije iz mednarodnih trgovinskih sporazumov v določenih posebnih okoliščinah. Ena od teh okoliščin se nanaša na mehanizme za reševanje sporov, ustanovljene s Sporazumom o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) in drugimi mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi. Uredba (EU) št. 654/2014 omogoča Uniji, da po zaključku postopka za reševanje sporov začasno prekine koncesije ali druge obveznosti iz mednarodnih trgovinskih sporazumov.
- (2) Uredba (EU) št. 654/2014 ne obravnava okoliščin, v katerih ima Unija pravico do ukrepanja v odziv na ukrep, ki ga je sprejela tretja država, vendar je reševanje spora v okviru obravnave blokirano ali kako drugače ni na voljo zaradi nesodelovanja tretje države, ki je ukrep sprejela.
- (3) Organ STO za reševanje sporov ni mogel zapolniti prostih delovnih mest v Pritožbenem organu STO. Pritožbeni organ STO ne more več opravljati svoje funkcije od trenutka, ko ima manj kot tri člane. Dokler se ta situacija ne reši ter da bi ohranili bistvena načela in značilnosti sistema STO za reševanje sporov ter procesnih pravic Unije v tekočih in prihodnjih sporih, si Unija prizadeva za dogovor o začasni ureditvi za arbitražo pritožb v skladu s členom 25

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 3. februarja 2021.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 654/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju pravic Unije za uporabo in uveljavljanje pravil mednarodne trgovine ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije (UL L 189, 27.6.2014, str. 50).

Dogovora STO o pravilih in postopkih reševanja sporov (v nadaljnjem besedilu: Dogovor STO o reševanju sporov). Ta pristop je Svet potrdil 27. maja 2019, 15. julija 2019 in 15. aprila 2020, Evropski parlament pa ga je podprl v resoluciji z dne 28. novembra 2019 o krizi pritožbenega organa STO. Če članica STO zavrne sklenitev takega dogovora in vloži pritožbo pri neoperativnem Pritožbenem organu STO, je rešitev spora dejansko blokirana.

- (4) Do podobne situacije bi lahko prišlo v okviru drugih mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, kadar tretja država ne sodeluje na način, potreben za učinkovito reševanje sporov, na primer tako, da ne imenuje razsodnika, in kadar ni predviden noben mehanizem za zagotovitev učinkovitega reševanja sporov v taki situaciji.
- (5) Če je reševanje sporov blokirano, Unija ne more izvrševati mednarodnih trgovinskih sporazumov. Zato je primerno razširiti področje uporabe Uredbe (EU) št. 654/2014, da se zajamejo take situacije.
- (6) V ta namen bi morala imeti Unija možnost, da hitro začasno prekine koncesije ali druge obveznosti iz mednarodnih trgovinskih sporazumov, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, če učinkovita uporaba zavezujočega reševanja spora ni mogoča, ker tretja država ne sodeluje pri omogočitvi take uporabe.
- (7) Primerno je tudi določiti, da taki ukrepi, kadar se sprejmejo za omejitev trgovine s tretjo državo, ne bi smeli preseči obsega razveljavitve ali omejitve trgovinskih interesov Unije, ki jo povzročijo ukrepi te tretje države, v skladu z obveznostmi Unije iz mednarodnega prava.
- (8) Ukrepi, ki se sprejmejo na podlagi te uredbe, se nanašajo posebej na mednarodno trgovino, saj so namenjeni predvsem urejanju te trgovine in imajo neposreden in takojšen učinek nanjo ter zato spadajo v izključno pristojnost Unije na podlagi člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije ⁽³⁾.
- (9) Storitve in pravice intelektualne lastnine predstavljajo pomemben in rastoč delež svetovne trgovine, urejajo pa jih mednarodni trgovinski sporazumi, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi Unije. Zato bi bilo treba ukrepe s področja trgovine s storitvami in trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine vključiti na področje uporabe ukrepov trgovinske politike, ki so na voljo Uniji, da bi bila Uredba (EU) št. 654/2014 doslednejša in učinkovitejša.
- (10) Ta uredba bi morala zagotoviti usklajeno uporabo mehanizma izvrševanja v trgovinskih sporih, ki se nanašajo na mednarodne trgovinske sporazume, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi. Mehanizem izvrševanja v poglavjih mednarodnih trgovinskih sporazumov Unije, ki se nanašajo na trgovino in trajnostni razvoj, je sestavni del trgovinske politike Unije, ta uredba pa bi se uporabljala za začasno prekinitev koncesij ali drugih obveznosti in sprejetje ukrepov v odziv na kršitev navedenih poglavij, če in kolikor so taki ukrepi dovoljeni in utemeljeni z okoliščinami.
- (11) Klavzula o pregledu iz Uredbe (EU) št. 654/2014 bi morala zajemati tudi uporabo sprememb navedene uredbe, uvedenih s to uredbo.
- (12) Uredbo (EU) št. 654/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽³⁾ Mnenje 2/15 Sodišča z dne 16. maja 2017, ECLI:EU:C:2017:376, točka 36.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 654/2014 se spremeni:

(1) v členu 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) izravnati koncesije ali druge obveznosti v trgovinskih odnosih s tretjimi državami, ko se spremeni obravnava blaga ali storitev iz Unije na način, ki vpliva na interese Unije.“;

(2) v členu 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ‚koncesije ali druge obveznosti‘ pomeni tarifne koncesije ali druge obveznosti ali koristi na področju trgovine z blagom ali storitvami oziroma glede trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine, za katere se je Unija na podlagi mednarodnih trgovinskih sporazumov, katerih pogodbenica je, zavezala, da jih bo uporabljala v svoji trgovini s tretjimi državami;“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(aa) po objavi poročila odbora STO, ki je v celoti ali delno potrdilo trditve Unije, če pritožbe v skladu s členom 17 Dogovora STO o reševanju sporov ni mogoče izvesti in če se tretja država ne strinja z začasno arbitražo pritožb v skladu s členom 25 Dogovora WTO o reševanju sporov;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(ba) v trgovinskih sporih v zvezi z drugimi mednarodnimi trgovinskimi sporazumi, vključno z regionalnimi ali dvostranskimi sporazumi, če obravnava ni mogoča, ker tretja država ne sprejme ukrepov, ki so potrebni za učinkovit postopek reševanja sporov, vključno tako, da obravnavo neupravičeno zavlačuje, kar velja za nesodelovanje v postopku;“;

(c) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) v primerih sprememb koncesij ali obveznosti s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994 ali členom XXI Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS), kadar niso dogovorjene nobene kompenzacijske prilagoditve in se, kar zadeva storitve, kompenzacijske prilagoditve ne izvršijo v skladu z ugotovitvami arbitraže v skladu s členom XXI GATS.“;

(4) v členu 4 se odstavek 2 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(ba) kadar se sprejmejo ukrepi za omejitev trgovine s tretjo državo v situacijah iz točke (aa) ali (ba) člena 3, obseg takih ukrepov ne sme preseči razveljavitve ali omejitve trgovinskih interesov Unije, ki jo povzročijo ukrepi te tretje države;“;

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) kadar so koncesije ali obveznosti spremenjene ali preklicane v trgovini s tretjo državo v povezavi s členom XXVIII GATT 1994 in povezanim Dogovorom (*) ali s členom XXI GATS in povezanimi izvedbenimi postopki, so te koncesije v skladu s pogoji iz člena XXVIII GATT 1994 in povezanega Dogovora ali člena XXI GATS in povezanimi izvedbenimi postopki bistveno enakovredne koncesijam ali obveznostim, ki jih je spremenila ali preklicala ta tretja država.“;

(*) Dogovor ‚Razlaga in uporaba člena XXVIII‘.“;

(5) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodata naslednji točki:

„(ba) začasno prekinitev obveznosti v zvezi s trgovino s storitvami in uvedbo omejitev za trgovino s storitvami;

(bb) začasno prekinitev obveznosti v zvezi s trgovinskimi vidiki pravic intelektualne lastnine, ki jih je dodelila institucija ali agencija Unije in veljajo po vsej Uniji, pa tudi uvedbo omejitev glede varstva pravic intelektualne lastnine ali njihovega komercialnega izkoriščanja, ko gre za imetnike pravic, ki so državljani zadevne tretje države;“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Komisija pri izbiri ukrepov, ki jih je treba sprejeti v skladu s točko (ba) odstavka 1 tega člena, ukrepe vedno upošteva v skladu z naslednjo hierarhijo korakov:

(a) ukrepi v zvezi s trgovino s storitvami, za katere je potrebno dovoljenje z veljavnostjo v celotni Uniji, in sicer na podlagi sekundarne zakonodaje, oziroma kadar nobeni takšni ukrepi niso na voljo;

(b) ukrepi v zvezi z drugimi storitvami na področjih, na katerih obstaja obsežna zakonodaja Unije; oziroma kadar nobeni takšni ukrepi niso na voljo;

(c) ukrepi, za katere se je z zbiranjem informacij v skladu s členom 9(1a), kot je določeno v točki (a) člena 5(1b), izkazalo, da ne bi nesorazmerno obremenili postopka upravljanja ustreznih nacionalnih predpisov.

1b. Ukrepi, sprejeti v skladu s točkama (ba) in (bb) odstavka 1:

(a) so predmet zbiranja informacij v skladu s členom 9(1a);

(b) se po potrebi prilagodijo z izvedbenim aktom v skladu s členom 4(1), kadar Komisija po pregledu v skladu s členom 9(1a) ugotovi, da ukrepi niso dovolj učinkoviti ali da nesorazmerno obremenjujejo postopek upravljanja ustreznih nacionalnih predpisov. Komisija tak pregled prvič opravi šest mesecev po datumu začetka uporabe ukrepov in ga nato izvaja v dvanajstmesečnih intervalih;

(c) se šest mesecev po njihovem prenehanju ocenijo v poročilu, ki med drugim temelji na prispevku deležnikov in v katerem se preuči njihova učinkovitost in uspešnost ter oblikujejo morebitni zaključki za prihodnje ukrepe;“;

(6) v členu 6 se doda naslednji odstavek:

„3. V zvezi s trgovinskimi vidiki pravic intelektualne lastnine se izraz ‚državljeni‘ razume v enakem smislu, kot se uporablja v členu 1(3) Sporazuma STO o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine.“;

(7) v členu 7 se točka (c) prvega pododstavka odstavka 2 nadomesti z naslednjim:

„(c) v primerih preklica ali spremembe koncesij oziroma obveznosti s strani članice STO v skladu s členom XXVIII GATT 1994 ali členom XXI GATS, če zadevna tretja država Uniji prizna ustrezno in sorazmerno nadomestilo po sprejetju izvedbenega akta v skladu s členom 4(1).“;

(8) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija pri uporabi te uredbe zbira informacije in mnenja o gospodarskih interesih Unije v zvezi z določenimi sektorji blaga ali storitev ali kar zadeva določene trgovinske vidike pravic intelektualne lastnine, in sicer z obvestilom v Uradnem listu Evropske unije ali z drugimi ustreznimi javnimi sredstvi komuniciranja, v katerih navede rok za posredovanje prispevkov. Komisija prejete prispevke upošteva.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Kadar Komisija predvidi ukrepe v skladu s točko (ba) ali (bb) člena 5(1), obvesti deležnike, zlasti panožna združenja, na katera vplivajo morebitni ukrepi trgovinske politike, in javne organe držav članic, ki sodelujejo pri oblikovanju ali izvajanju zakonodaje, s katero se urejajo zadevna področja, ter se z navedenimi deležniki in javnimi organi posvetuje. Ne da bi po nepotrebnem odlašala s sprejetjem takih ukrepov, Komisija zbira zlasti informacije o:

(a) vplivu takih ukrepov na ponudnike storitev iz tretjih držav ali imetnike pravic, ki so državljani zadevne tretje države, pa tudi na konkurente, uporabnike ali potrošnike takih storitev oziroma na imetnike pravic intelektualne lastnine iz Unije;

(b) medsebojnem učinkovanju takih ukrepov z ustreznimi predpisi držav članic;

(c) upravnem bremenu, ki ga utegnejo taki ukrepi povzročiti.

Komisija v čim večji meri upošteva informacije, zbrane med takimi posvetovanji.

Komisija državam članicam skupaj s predlaganim osnutkom izvedbenega akta v skladu s členom 8 posreduje tudi analizo predvidenih ukrepov.“;

(9) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Pregled

1. Komisija v najkrajšem možnem času po 13. februarju 2021, vendar najpozneje eno leto po tem datumu, pregleda področje uporabe te uredbe, pri čemer upošteva zlasti ukrepe trgovinske politike, ki bi lahko bili sprejeti, in njeno izvajanje, ter o svojih ugotovitvah poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. V skladu z odstavkom 1 Komisija opravi pregled z namenom, da se v okviru te uredbe predvidijo dodatni ukrepi trgovinske politike o začasni prekinitvi koncesij ali drugih obveznosti na področju trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati 13. februarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. februarja 2021

Za Evropski parlament

Predsednik

D. M. SASSOLI

Za Svet

Predsednica

A. P. ZACARIAS

UREDBA (EU) 2021/168 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 10. februarja 2021****o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev, ki vključujejo valute, ki niso prosto zamenljive v osnovno valuto, ali valute, ki so predmet menjalnega nadzora, podjetja v Uniji sklepajo izvedene finančne instrumente, kot so valutne terminske pogodbe in valutne zamenjave. Nedostopnost referenčnih promptnih menjalnih tečajev za izračun izplačil, zapadlih v okviru izvedenih finančnih instrumentov, bi negativno vplivala na podjetja v Uniji, ki izvažajo na trge v razvoju ali imajo sredstva ali obveznosti na teh trgih, zaradi česar bi bila tudi izpostavljena nihanju valut trgov v razvoju. Po izteku obdobja, ki se konča 31. decembra 2021, določenega v Uredbi (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: prehodno obdobje), uporaba referenčnih promptnih menjalnih tečajev, ki jih zagotovi upravljavec s sedežem v tretji državi, ki ni centralna banka, ne bo več mogoča.
- (2) Da bi lahko podjetja v Uniji še naprej opravljala svoje poslovne dejavnosti in hkrati omejevala menjalno tveganje, bi morali biti nekateri referenčni promptni menjalni tečaji, ki se uporabljajo v finančnih instrumentih pri izračunu pogodbenih plačil ter ki jih Komisija določi v skladu z nekaterimi merili, izključeni iz področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011.
- (3) Zaradi potrebe po temeljitem pregledu področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011 in njenih določb v zvezi z referenčnimi vrednostmi, ki jih zagotovijo upravljavci s sedežem v tretjih državah (v nadaljnjem besedilu: referenčne vrednosti iz tretjih držav), bi bilo treba sedanje prehodno obdobje za referenčne vrednosti iz tretjih držav podaljšati. Komisija bi morala biti pooblaščenca, da z delegiranim aktom prehodno obdobje nadalje podaljša za največ dve leti, če na podlagi ocene, na kateri temelji ta pregled, ugotovi, da bi predvideni iztek prehodnega obdobja negativno vplival na nadaljnjo uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav v Uniji ali ogrozil finančno stabilnost.

⁽¹⁾ UL C 366, 30.10.2020, str. 4.⁽²⁾ UL C 10, 11.1.2021, str. 35.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 2. februarja 2021.⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

- (4) Podaljšanje prehodnega obdobja za referenčne vrednosti iz tretjih držav bi lahko upravljavce referenčnih vrednosti v Uniji spodbudilo, da svoje dejavnosti preselijo v tretjo državo in se s tem izognejo zahtevam iz Uredbe (EU) 2016/1011. Da bi preprečili tako ravnanje, upravljavci, ki v prehodnem obdobju preselijo svojo dejavnost iz Unije v tretjo državo, ne bi smeli imeti ugodnosti od dostopa do trga Unije, brez da bi izpolnjevali zahteve iz Uredbe (EU) 2016/1011.
- (5) Od 31. decembra 2020, ko se konča prehodno obdobje, določeno v Sporazumu o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo ⁽³⁾, referenčna obrestna mera London Interbank Offered Rate (LIBOR) ni več ključna referenčna vrednost v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011. Poleg tega je organ za finančno poslovanje (Financial Conduct Authority - FCA) iz Združenega kraljestva leta 2017 napovedal, da banke iz panela ne bo več pozival ali od njih zahteval, da po letu 2021 prispevajo vhodne podatke v LIBOR. V poznejših obvestilih FCA in upravljavca za LIBOR je bilo pojasnjeno, da bo LIBOR za večino rokov zapadlosti in valut, za katere se izračuna, verjetno postopno ukiniten do konca leta 2021, ostali roki zapadlosti in valute LIBOR pa bodo sledili do leta 2023. Prenehanje ali postopna ukinitvev LIBOR bi lahko privedla do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji. Obstaja veliko število pogodb, ki vplivajo na gospodarske subjekte v Uniji in se nanašajo na dolgove, posojila, vezane vloge, vrednostne papirje in izvedene finančne instrumente, ki se vsi sklicujejo na LIBOR, ki zapadejo po 31. decembru 2021 in ki ne vsebujejo zadostno zanesljivih rezervnih določb, ki bi zajemale prenehanje ali postopno ukinitvev LIBOR, kot je izračunan za ustrezno valuto oziroma nekatere njegove roke zapadlosti. Nekatere od teh pogodb in nekatere od finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ni mogoče na novo izpogajati, da bi se vanje vključila pogodbeni rezervna določba pred 31. decembrom 2021.
- (6) Da bi se lahko zagotovilo nadaljevano urejeno delovanje obstoječih pogodb, ki se sklicujejo na splošno uporabljano referenčno vrednost, katere prenehanje bi lahko privedlo do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji, in kadar takih pogodb ali finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ni mogoče na novo izpogajati, da bi do prenehanja te referenčne vrednosti vključevali pogodbeno rezervno določbo, bi bilo treba določiti okvir za prenehanje ali urejeno postopno ukinitvev takih referenčnih vrednosti. Ta okvir bi moral vključevati mehanizem za prehod takih pogodb ali finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, na določeno nadomestitev za referenčno vrednost. Nadomestitev za referenčno vrednost bi morala zagotavljati, da ne prihaja do nezmožnosti izpolnitve pogodb, ki bi lahko povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji.
- (7) Odsotnost okvira na ravni Unije za prenehanje ali urejeno postopno ukinitvev referenčne vrednosti bi verjetno pripeljala do različnih regulativnih rešitev v državah članicah, kar bi povzročilo, da bi bili deležniki v Uniji izpostavljeni tveganjem pravne negotovosti in nezmožnosti izpolnitve pogodbe. Skupaj z obsegom izpostavljenosti obstoječih pogodb in finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, takim referenčnim vrednostim bi lahko povečano tveganje nezmožnosti izpolnitve pogodb in sodni postopki povzročili znatne motnje v delovanju finančnih trgov. V navedenih izrednih razmerah in da bi se obravnavala s tem povezana sistemska tveganja, je treba vzpostaviti usklajen pristop za prenehanje ali postopno ukinitvev nekaterih za Unijo sistemsko pomembnih referenčnih vrednosti. Ta uredba ne vpliva na pristojnosti držav članic glede referenčnih vrednosti, ki presegajo obseg pooblastil, prenesenih na Komisijo.
- (8) Uredba (EU) 2016/1011 določa, da morajo imeti nadzorovani subjekti, ki niso upravljavci referenčnih vrednosti, pripravljene krizne načrte za primer, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Če je mogoče, bi morali ti krizni načrti določiti eno ali več možnih nadomestitev za referenčne vrednosti. Izkušnje z LIBOR kažejo, da je pomembno, da se krizni načrti pripravijo za primere, v katerih se referenčna vrednost bistveno spremeni ali se preneha zagotavljati. Pristojni organi bi morali spremljati, ali je ta obveznost izpolnjena, moralo pa bi jim biti tudi omogočeno izvajanje naključnih preverjanj glede izpolnjevanja obveznosti. Zato bi morali nadzorovani subjekti zagotoviti, da so njihovi krizni načrti in vse posodobitve teh načrtov takoj razpoložljivi, tako da jih lahko na zahtevo brez odlašanja posredujejo pristojnim organom.

⁽³⁾ UL L 29, 31.1.2020, str. 7.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

- (9) Pogodbe, ki niso finančne pogodbe, kakor so opredeljene v Uredbi (EU) 2016/1011, ali finančni instrumenti, ki niso zajeti v opredelitvi finančnega instrumenta v navedeni uredbi, vendar se tudi sklicujejo na referenčne vrednosti, ki bodo prenehale ali bodo postopno ukinjene, tudi lahko povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji. Mnogi subjekti uporabljajo take referenčne vrednosti, vendar ne štejejo za nadzorovane subjekte. Zato pogodbene stranke takih pogodb in imetniki takih finančnih instrumentov ne bi imeli koristi od nadomestitve za referenčno vrednost. Da bi čim bolj ublažili morebitne učinke na celovitost in finančno stabilnost trga ter zagotovili zaščito pred pravno negotovostjo, bi se moralo pooblastilo Komisije za določitev nadomestitve za referenčno vrednost uporabljati za vse pogodbe in vse finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, za katere velja pravo države članice. Poleg tega bi se morala določena nadomestitev za referenčno vrednost uporabljati za pogodbe, za katere velja pravo tretje države, a imajo vse pogodbene stranke sedež v Uniji, v primerih, kadar pogodba izpolnjuje zahteve iz te uredbe in kadar pravo te tretje države ne določa urejene postopne ukinitve referenčne vrednosti. Ta razširitev področja uporabe ne bi smela posegati v določbe Uredbe (EU) 2016/1011, ki jih ta uredba ne spreminja.
- (10) Uporaba zakonsko določene nadomestitve referenčne vrednosti bi morala biti omejena na pogodbe in finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki pred datumom prenehanja zadevne referenčne vrednosti niso bili na novo izpogajani. V primeru krovnih pogodb se bo določena nadomestitev za referenčno vrednost uporabljala samo za transakcije, sklenjene pred ustreznim datumom nadomestitve, čeprav so lahko poznejše transakcije tehnično del iste pogodbe. Določitev nadomestitve za referenčno vrednost ne bi smela vplivati na pogodbe ali finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki že vsebujejo ustrezno pogodbeno rezervno določbo o dokončnem prenehanju referenčne vrednosti.
- (11) Pogodbene stranke se lahko kljub temu, da Komisija sprejme izvedbeni akt, ki določa nadomestitev za referenčno vrednost, dogovorijo o uporabi druge nadomestitve za to referenčno vrednost.
- (12) Referenčne vrednosti in njihove pogodbeno dogovorjene rezervne obrestne mere bi se lahko sčasoma znatno in nepričakovano razlikovale ter posledično morda ne bi več predstavljale istega izhodiščnega gospodarskega stanja ali bi dosegale tržno nesprejemljive rezultate. Taki primeri bi lahko vključevali znatno povečanje razlike med referenčno vrednostjo in pogodbeno dogovorjeno rezervno obrestno mero v določenem obdobju ali v primerih, kadar pogodbeno dogovorjena rezervna določba spremeni podlago referenčne vrednosti iz spremenljive v fiksno obrestno mero. Ker bi se ta situacija lahko pojavila v več državah članicah in ker bi v takih primerih pogosto vplivala tudi na pogodbene stranke iz različnih držav članic, bi jo bilo treba obravnavati usklajeno, da bi se izognili pravni negotovosti, pretiranim sodnim postopkom in posledično morebitnim znatnim negativnim učinkom na notranji trg ali posledicam za finančno stabilnost v posameznih državah članicah ali Uniji. V skladu s tem bi morala nadomestitev za referenčno vrednost, določena z izvedbenim aktom, pod določenimi predpogoji služiti kot nadomestitev, kadar so ustrezni nacionalni organi, na primer makrobonitetni organi, sveti za sistemska tveganja ali centralne banke, ugotovili, da prvotno dogovorjena rezervna določba ne odraža več gospodarskega stanja, ki naj bi ga referenčna vrednost, ki bo prenehala, merila ali bi lahko taka določba ogrozila finančno stabilnost. Ustrezni nacionalni organi bi morali oceno opraviti, ko so seznanjeni, da utegne biti rezervna določba, ki jo običajno uporablja ena ali več potencialno zainteresiranih strank, neprimerna. Vendar se ta ocena ne bi smela izvajati za vsako pogodbo posebej. Ustrezni nacionalni organi bi morali biti dolžni o tej oceni obvestiti Komisijo in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).
- (13) Pogodbenice morajo na podlagi analize svoje pogodbene ureditve določiti, za katere primere nameravajo uporabljati pogodbeno rezervno določbo. Če se pri razlagi pogodbe ali finančnega instrumenta, kakor je opredeljen v Direktivi 2014/65/EU, izkaže, da pogodbenice niso nameravale zajeti dokončnega prenehanja izbrane referenčne vrednosti, bi morala zakonsko določena nadomestitev za referenčno vrednost, ki je določena v skladu s to uredbo, zagotoviti varno podlago za ravnanje v primeru dokončnega prenehanja te referenčne vrednosti.

- (14) Ker bo morda treba zaradi nadomestitve referenčne vrednosti spremeniti pogodbe ali finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki se sklicujejo na take referenčne vrednosti, kadar so te spremembe potrebne, da bi se lahko taka nadomestitev za referenčno vrednost uporabljala ali izvajala v praksi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v izvedbenem aktu določi ustrezne bistvene prilagoditvene spremembe.
- (15) Za referenčne vrednosti, ki jih Komisija določi kot ključne v eni državi članici v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011, in kadar bi prenehanje ali postopna ukinitve take referenčne vrednosti lahko povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v tej državi članici, bi moral ustrezni pristojni organ sprejeti potrebne ukrepe za preprečitev takih motenj v skladu s svojim nacionalnim pravom.
- (16) Kadar država članica vstopi v euroobmočje in je treba zaradi posledičnega pomanjkanja vhodnih podatkov za izračun nacionalne referenčne vrednosti zagotoviti nadomestitev te referenčne vrednosti, bi morale biti mogoče, da se za to državo članico zagotovi prehod s te nacionalne referenčne vrednosti na njeno nadomestitev. V takem primeru bi morala ta država članica upoštevati status potrošnikov kot pogodbenih strank in zagotoviti, da tak prehod nanje ne vpliva bolj negativno, kot je potrebno.
- (17) Da se nekateri referenčni promptni menjalni tečaji iz tretjih držav določijo za izključene iz področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z izvzetjem referenčnih promptnih menjalnih tečajev za nezamenljive valute, kadar se taki referenčni promptni menjalni tečaji uporabljajo za izračun izplačil, ki nastanejo na podlagi pogodb o izvedenih finančnih instrumentih brez dejanske izročitve. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁷⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (18) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da določi nadomestitev za referenčno vrednost, ki bo nadomestila vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah ali finančnih instrumentih, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, katerih ni bilo mogoče na novo izpogajati do datuma začetka uporabe izvedbenega akta. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. Pravna varnost zahteva, da Komisija ta izvedbena pooblastila izvaja le ob natančno opredeljenih sprožilnih dogodkih, ki jasno kažejo, da bosta upravljanje in objavlanje referenčne vrednosti, ki jo je treba nadomestiti, dokončno prenehala.
- (19) Komisija bi morala svoja izvedbena pooblastila izvajati le v primerih, kadar oceni, da bi lahko prenehanje ali postopna ukinitve referenčne vrednosti privedla do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov ali realnega gospodarstva v Uniji. Poleg tega bi Komisija morala svoja izvedbena pooblastila izvajati le, kadar bi postalo jasno, da ni mogoče ponovno zagotoviti reprezentativnosti zadevne referenčne vrednosti ali da bo referenčna vrednost dokončno prenehala.
- (20) Komisija bi morala pred izvajanjem svojih izvedbenih pooblastil za določitev nadomestitve za referenčno vrednost opraviti javno posvetovanje ter upoštevati priporočila ustreznih deležnikov, zlasti delovnih skupin iz zasebnega sektorja, ki delujejo pod okriljem javnih služb ali centralne banke. Ta priporočila bi morala temeljiti na obsežnih javnih posvetovanjih in strokovnem znanju o najustreznejši nadomestni stopnji za referenčno obrestno mero, ki bo prenehala. Komisija bi morala upoštevati tudi priporočila drugih ustreznih deležnikov, vključno pristojnega organa upravljalca referenčnih vrednosti in ESMA.

⁽⁷⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽⁸⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (21) Ob sprejetju Uredbe (EU) 2016/1011 se je pričakovalo, da bodo tretje države do konca leta 2021 vzpostavile podobne regulativne ureditve za finančne referenčne vrednosti in da bodo lahko nadzorovani subjekti v Uniji na podlagi sklepov o enakovrednosti, ki jih sprejme Komisija, ali priznanja ali odobritve pristojnih organov uporabljali referenčne vrednosti iz tretjih držav. Vendar v zvezi s tem ni bil dosežen bistven napredek. Področje uporabe regulativne ureditve za finančne referenčne vrednosti v Uniji se bistveno razlikuje od področja uporabe v tretjih državah. Da bi zagotovili nemoteno delovanje notranjega trga in razpoložljivost referenčnih vrednosti iz tretjih držav, ki se uporabljajo v Uniji, po koncu prehodnega obdobja, bi morala Komisija do 15. junija 2023 predstaviti poročilo o pregledu področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011, kakor je bila spremenjena s to uredbo, zlasti z vidika njegovega učinka na uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav v Uniji. Komisija bi morala v tem priporočilu analizirati posledice tako širokega področja uporabe te ureditve za upravljavce in uporabnike referenčnih vrednosti v Uniji, tudi v luči nadaljnje uporabe referenčnih vrednosti iz tretjih držav. Zlasti bi Komisija morala oceniti, ali bi bilo treba ponovno spremeniti Uredbo (EU) 2016/1011, da bi bilo njeno področje uporabe omejeno zgolj na upravljavce nekaterih vrst referenčnih vrednosti ali na upravljavce, katerih referenčne vrednosti se v Uniji obsežno uporabljajo.
- (22) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) je bila nedavno spremenjena, da se udeležencem na trgu pojasni, da zahteve za kliring ali kritje ne bodo veljale za pogodbe, ki bodo sklenjene ali prenovljene, preden se bodo te zahteve začele uporabljati za pogodbe z izvedenimi finančnimi instrumenti (OTC), ki se sklicujejo na referenčno vrednost („obstoječe pogodbe“), če se v teh pogodbah spreminja le referenčna vrednost, na katero se sklicujejo, in če so te spremembe namenjene izključno izvajanju ali pripravi na izvajanje nadomestitve za referenčne vrednosti ali uvedbi rezervnih določb med preходом na novo referenčno vrednost v okviru reforme referenčnih vrednosti. Reforme referenčnih vrednosti temeljijo na delovnih procesih in pobudah za reformo referenčnih vrednosti, usklajenih na mednarodni ravni, katerih namen je zagotovitev skladnosti z mednarodnimi načeli za finančne referenčne vrednosti, ki jih je objavilo Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev. Uredba (EU) 2016/1011 od nadzorovanih subjektov zahteva, da pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati, ter da te načrte upoštevajo v pogodbenih razmerjih s strankami. Da bi udeležencem na trgu olajšali izpolnjevanje teh obveznosti in da bi njihovo delovanje na trgu podprlo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se sklicujejo na referenčne vrednosti, ki utegnejo biti predmet reform, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 648/2012 nadalje spremeniti, da se pojasni, da za obstoječe pogodbe ne bodo veljale zahteve za kliring ali kritje, če se te pogodbe spremenijo izključno zaradi nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, v okviru reforme referenčnih vrednosti.
- Zato se ta izjema uporablja samo za pogodbene spremembe, ki so potrebne za izvajanje nadomestitve za referenčno vrednost ali pripravo na izvajanje nadomestitve za referenčno vrednost zaradi reforme referenčnih vrednosti ali zaradi potrebe po uvedbi rezervnih določb v zvezi z referenčno vrednostjo, da se poveča stabilnost zadevnih pogodb. Te spremembe bi morale zagotoviti jasnost za udeležence na trgu in ne bi smele vplivati na področje uporabe obveznosti kliringa in kritja v zvezi s spremembami pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC za druge namene ali v zvezi nadomestitvijo ali uvedbo novosti, kot je sprememba nasprotnih strank.
- (23) Uredbi (EU) 2016/1011 in (EU) št. 648/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (24) Glede na dejstvo, da LIBOR od 1. januarja 2021 ne bo več ključna referenčna vrednost v smislu Uredbe (EU) 2016/1011, bi morala ta uredba nujno začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

^(*) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) 2016/1011

Uredba (EU) 2016/1011 se spremeni:

(1) v členu 2(2) se doda naslednja točka:

„(i) referenčni promptni menjalni tečaj, ki ga je določila Komisija v skladu s členom 18a(1).“;

(2) v členu 3 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(22a) „referenčni promptni menjalni tečaj“ pomeni referenčno vrednost, ki odraža ceno, izraženo v eni valuti, za drugo valuto ali košarico drugih valut, za izročitev na najzgodnejši možni datum vrednosti;“;

(b) v točki 24(a) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) mesto trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali mesto trgovanja v tretji državi, za katero je Komisija sprejela izvedbeni sklep, da se šteje, da ima pravni in nadzorni okvir te države enakovreden učinek v smislu člena 28(4) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali člena 25(4) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta, ali regulirani trg, ki se šteje za enakovrednega v skladu s členom 2a Uredbe (EU) št. 648/2012, vendar v vsakem primeru le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti;

(*) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).“;

(3) v naslovu III se naslov poglavja 2 nadomesti z naslednjim:

„Referenčne obrestne mere in referenčni promptni menjalni tečaji“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„Člen 18a

Referenčni promptni menjalni tečaji

1. Komisija lahko določi referenčne promptne menjalne tečaje, ki jih upravljajo upravljavci s sedežem zunaj Unije, kadar sta izpolnjeni obe naslednji merili:

- (a) referenčni promptni menjalni tečaj se sklicuje na promptni menjalni tečaj valute tretje države, ki ni prosto zamenljiva; ter
- (b) referenčni promptni menjalni tečaj se pogosto, sistematično in redno uporablja za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev.

2. Komisija do 31. decembra 2022 opravi javno posvetovanje, da bi določila referenčne promptne menjalne tečaje, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1.

3. Komisija do 15. junija 2023 sprejme delegirani akt v skladu s členom 49, s katerimi ustvari seznam referenčnih promptnih menjalnih tečajev, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1 tega člena. Komisija ta seznam po potrebi posodablja.“;

(5) v naslovu III se vstavi naslednje poglavje:

„Poglavje 4a

Zakonsko določena nadomestitev referenčne vrednosti

Člen 23a

Področje uporabe zakonsko določene nadomestitve referenčne vrednosti

To poglavje se uporablja za:

- (a) vsako pogodbo ali finančni instrument, kakor je opredeljen v Direktivi 2014/65/EU, ki se sklicujeta na referenčno vrednost in za katera velja pravo ene od držav članic; ter
- (b) vsako pogodbo, katere pogodbene stranke imajo vse sedež v Uniji, ki se sklicuje na referenčno vrednost in za katero velja pravo tretje države ter kadar navedeno pravo ne določa urejene postopne ukinitve referenčne vrednosti.

Člen 23b

Nadomestitev referenčne vrednosti s pravom Unije

1. Ta člen se uporablja za:

- (a) referenčne vrednosti, določene kot ključne z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (a) ali (c) člena 20(1);
- (b) referenčne vrednosti, ki temeljijo na prispevanju vhodnih podatkov, če bi njihovo prenehanje ali postopna ukinitve povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji; in
- (c) referenčne vrednosti iz tretjih držav, če bi njihovo prenehanje ali postopna ukinitve povzročilo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji ali predstavljalo sistemsko tveganje za finančni sistem v Uniji.

2. Komisija lahko za referenčno vrednost določi eno ali več nadomestitev, če pride do katerega od naslednjih dogodkov:

- (a) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je naznanjeno, da ta referenčna vrednost ne odraža več izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja; v primeru referenčne vrednosti, določene kot ključne z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (a) ali (c) člena 20(1), pristojni organ to naznani le, kadar po izvedbi pooblastil iz člena 23 referenčna vrednost še vedno ne odraža izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja;
- (b) upravljavec te referenčne vrednosti ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, izda javno izjavo ali objavi informacije, ali pa je bila taka javna izjava izdana ali informacije objavljene, v katerih je naznanjeno, da bo ta upravljavec začel urejeno postopno ukinitve te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal;
- (c) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti ali kateri koli subjekt, ki je za takega upravljavca pristojen v primeru insolventnosti ali reševanja, izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je navedeno, da bo upravljavec začel urejeno postopno ukinitve te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal; ali

- (d) pristojni organ za upravljalca te referenčne vrednosti odvzame ali začasno odvzame dovoljenje v skladu s členom 35 ali priznanje v skladu s členom 32(8) ali zahteva preklic odobritve v skladu s členom 33(6), če ob odvzemu ali začasnem odvzemu ali preklicu odobritve ni naslednika upravljavca, ki bo še naprej zagotavljal to referenčno vrednost, in če bo njen upravljevec začel urejeno postopno ukinitve referenčne vrednosti ali bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana.

3. Za namene odstavka 2 tega člena nadomestitev za referenčno vrednost nadomesti vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah in finančnih instrumentih iz člena 23a, kadar te pogodbe in finančni instrumenti ne vsebujejo:

- (a) rezervnih določb ali
- (b) primernih rezervnih določb.

4. Za namene točke (b) odstavka 3 se rezervna določba šteje za neprimerno, če:

- (a) ne določa dokončne nadomestitve za referenčno vrednost, ki bo prenehala; ali
- (b) se lahko uporabi samo na podlagi soglasja tretjih strani, ki so to zavrnil; ali
- (c) določa nadomestitev za referenčno vrednost, ki ne odraža več ali znatno odstopa od izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, ki bo prenehala, njena uporaba pa bi lahko negativno vplivala na finančno stabilnost.

5. Nadomestitev za referenčno vrednost, dogovorjena kot pogodbeni rezervna obrestna mera, ne odraža več ali znatno odstopa od izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, ki bo prenehala, in bi lahko negativno vplivala na finančno stabilnost, kadar:

- (a) je to ugotovil ustrezni nacionalni organ na podlagi horizontalne ocene določene vrste pogodbene ureditve, ki je bila opravljena na utemeljeno zahtevo vsaj ene zainteresirane stranke, in po posvetovanju z ustreznimi deležniki;
- (b) je po oceni v skladu s točko (a) katera od strank pogodbe ali finančnega instrumenta nasprotovala pogodbeno dogovorjeni rezervni določbi najpozneje tri mesece pred prenehanjem referenčne vrednosti; in
- (c) se po ugovoru na podlagi točke (b) stranke pogodbe ali finančnega instrumenta niso dogovorile o alternativni nadomestitvi za referenčno vrednost najpozneje en delovni dan pred prenehanjem te referenčne vrednosti.

6. Za namene točke (c) odstavka 4 ustrezni nacionalni organ brez nepotrebnega odlašanja o svoji oceni iz točke (a) odstavka 5 obvesti Komisijo in ESMA. Kadar bi lahko ocena vplivala na subjekte v več kot eni državi članici, ustrezni organi vseh teh držav članic oceno opravijo skupaj.

7. Države članice določijo ustrezni organ, ki lahko opravi oceno iz točke (a) odstavka 5. Države članice obvestijo Komisijo in ESMA o določitvi ustreznih organov do 14. avgusta 2021.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2), kadar je prišlo do katerega koli od dogodkov iz odstavka 2 tega člena.

9. Izvedbeni akt iz odstavka 8 vključuje:

- (a) nadomestitev ali nadomestitve za referenčno vrednost;
- (b) prilagoditev za razmik, vključno z metodo za določitev take prilagoditve za razmik, ki se uporabi za nadomestitev za referenčno vrednost, ki bo prenehala, na datum nadomestitve, in sicer za vsako posamezno obdobje, da bi se upoštevali učinki prehoda z referenčne vrednosti, ki bo postopno ukinjena, na njeno nadomestitev;
- (c) ustrezne bistvene prilagoditvene spremembe, ki so povezane z in razumno potrebne za uporabo nadomestitve za referenčno vrednosti; in
- (d) datum, od katerega se uporablja nadomestitev ali nadomestitve za referenčno vrednost.

10. Komisija pri sprejemanju izvedbenega akta iz odstavka 8 upošteva razpoložljiva priporočila o nadomestitvi za referenčno vrednost, ustreznih prilagoditvenih spremembah in prilagoditvi za razmik, ki jih da centralna banka, pristojna za valutno območje, v katerem se referenčna vrednost postopno ukinja, ali delovna skupina za alternativno referenčno stopnjo, ki deluje pod okriljem javnih organov ali centralne banke. Komisija pred sprejetjem izvedbenega akta opravi javno posvetovanje in upošteva priporočila drugih ustreznih deležnikov, tudi pristojnega organa za upravljavca referenčnih vrednosti in ESMA.

11. Ne glede na točko (c) odstavka 5 tega člena se nadomestitev za referenčno vrednost, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 2 tega člena, ne uporablja, kadar se vse pogodbene stranke ali zahtevana večina strank pogodbe ali finančnega instrumenta iz člen 23a dogovorijo, da se pred ali po datumu začetka uporabe izvedbenega akta iz odstavka 8 tega člena uporabi druga nadomestitev za referenčno vrednost.

Člen 23c

Nadomestitev referenčne vrednosti z nacionalnim pravom

1. Nacionalni pristojni organ države članice, v kateri ima večina prispevajajočih oseb sedež, lahko določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost iz točke (b) člena 20(1), če pride do katerega od naslednjih dogodkov:

- (a) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je naznanjeno, da ta referenčna vrednost ne odraža več izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja; pristojni organ to naznani le, kadar po izvedbi pooblastil iz člena 23, referenčna vrednost še vedno ne odraža izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja;
- (b) upravljavec te referenčne vrednosti ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, izda javno izjavo ali objavi informacije ali pa je bila taka javna izjava izdana ali informacije objavljene, v katerih je naznanjeno, da bo upravljavec začel urejeno postopno ukinitve te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal;
- (c) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti ali kateri koli subjekt, ki je za takega upravljavca pristojen v primeru insolventnosti ali reševanja, izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je navedeno, da bo ta upravljavec začel urejeno postopno ukinitve te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal; ali
- (d) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti odvzame ali začasno odvzame dovoljenje v skladu s členom 35, če ob odvzemu ali začasnem odvzemu ni naslednika upravljavca, ki bo še naprej zagotavljal to referenčno vrednost, in če bo njen upravljavec začel urejeno postopno ukinitve te referenčne vrednosti ali bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana.

2. Kadar država članica v skladu z odstavkom 1 določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost, pristojni organ te države članice o tem nemudoma obvesti Komisijo in ESMA.

3. Nadomestitev za referenčno vrednost nadomesti vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah in finančnih instrumentih iz člena 23a, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) navedene pogodbe ali finančni instrumenti se sklicujejo na referenčno vrednost, ki bo prenehala, na datum, na katerega se začne uporabljati nacionalno pravo, ki določa nadomestitev za referenčno vrednost; in

(b) navedene pogodbe ali finančni instrumenti ne vsebujejo rezervne določbe ali vsebujejo rezervno določbo, ki ne določa dokončne nadomestitve za referenčno vrednost, ki bo prenehala.

4. Nadomestitev za referenčno vrednost, ki jo določi pristojni organ v skladu z odstavkom 1 tega člena, se ne uporablja, kadar se vse pogodbene stranke ali zahtevana večina strank pogodbe ali finančnega instrumenta iz člena 23a dogovorijo, da se pred ali po datumu začetka uporabe ustreznega predpisa v nacionalnem pravu uporabi druga nadomestitev za referenčno vrednost.“;

(6) v členu 28 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzorovani subjekti, razen upravljavca iz odstavka 1, ki uporabljajo referenčno vrednost, pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Kadar je izvedljivo in primerno, se v takih načrtih določi ena ali več alternativnih referenčnih vrednosti, na katere bi se bilo mogoče sklicevati, da se nadomestijo referenčne vrednosti, ki se ne bi več zagotavljale, pa tudi razlogi, zakaj bi bile take alternativne referenčne vrednosti primerne. Nadzorovani subjekti te načrte in vse njihove posodobitve na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja predložijo ustreznemu pristojnemu organu in jih upoštevajo v svojih pogodbenih razmerjih s strankami.“;

(7) v členu 29 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Nadzorovani subjekt lahko uporabi tudi nadomestitev za referenčno vrednost, določeno v skladu s členom 23b ali 23c.“;

(8) člen 49 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2b. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 18a(3) in 54(7) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. februarja 2021.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Prenos pooblastila iz členov 18a(3) in 54(7) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6a. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 18a(3) ali 54(7), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(9) v členu 51 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz odstavka 2 ali 3 člena 30, če upravitelj ni priznan na podlagi člena 32 ali če ni odobrena referenčna vrednost na podlagi člena 33, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost iz tretje države uporabljati samo za finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost že sklicujejo ali ki dodajo sklicevanje nanjo pred 31. decembrom 2023.“;

Prvi pododstavek se ne uporablja za referenčne vrednosti, ki jih zagotavljajo upravitelji, ki se v prehodnem obdobju iz Unije preselijo v tretjo državo. Pristojni organ v skladu s členom 35 uradno obvesti ESMA. ESMA pripravi seznam referenčnih vrednosti iz tretjih držav, za katere se prvi pododstavek ne uporablja.“;

(10) v členu 54 se odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Komisija do 15. junija 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o področju uporabe te uredbe, zlasti glede tega, ali naj nadzorovani subjekti še naprej uporabljajo referenčne vrednosti iz tretjih držav in glede morebitnih pomanjkljivosti sedanjega okvira. Poročilo zlasti oceni, ali je treba to uredbo spremeniti, da bi njeno področje uporabe omejili na zagotavljanje zgolj nekaterih vrst referenčnih vrednosti ali na zagotavljanje referenčnih vrednosti, ki se v Uniji obsežno uporabljajo; poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 49 do 15. junija 2023, da bi prehodno obdobje iz člena 51(5) podaljšali najpozneje do 31. decembra 2025, če je iz poročila iz odstavka 6 tega člena razvidno, da bi sicer nadzorovani subjekti v Uniji zelo težko še naprej uporabljali nekatere referenčne vrednosti iz tretjih držav ali bi to ogrozilo finančno stabilnost.“

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) št. 648/2012

Člen 13a Uredbe (EU) št. 648/2012 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13a

Spremembe obstoječih pogodb za namen izvajanja reform referenčnih vrednosti

1. Nasprotne stranke lahko še naprej uporabljajo postopke obvladovanja tveganja iz člena 11(3), ki jih imajo vzpostavljene 13. februarja 2021, v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa CNS, sklenjenimi ali prenovljenimi pred datumom, na katerega začne učinkovati obveznost, da so vzpostavljeni postopki obvladovanja tveganja na podlagi člena 11(3), kadar so po 13. februarju 2021 te pogodbe naknadno spremenjene ali prenovljene izključno z namenom nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe rezervne določbe v zvezi s katero od referenčnih vrednosti, na katero se sklicuje ta pogodba.

2. Za pogodbe, ki so sklenjene ali prenovljene pred datumom, na katerega začne učinkovati obveznost kliringa na podlagi člena 4, in ki so po 13. februarju 2021 naknadno spremenjene ali prenovljene izključno z namenom nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe rezervne določbe v zvezi s katero od referenčnih vrednosti, na katero se sklicuje ta pogodba, iz tega razloga ne začne veljati obveznost kliringa iz člena 4.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata samo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, katerih sprememba ali prenovitev:

- (a) je potrebna za namen nadomestitve za referenčno vrednost v okviru reform referenčnih vrednosti;
- (b) ne spremeni ekonomske vsebine ali dejavnika tveganja, ki ga predstavlja sklic na referenčno vrednost v taki pogodbi, in
- (c) ne zajame drugih sprememb katerega koli pravnega pogoja te pogodbe, ki se ne nanaša na sklicevano referenčno vrednost, in tako morebiti spreminja pogodbo tako, da jo je treba dejansko šteti za novo pogodbo.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. februarja 2021

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
A. P. ZACARIAS

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/169

z dne 11. februarja 2021

o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 glede vnosa za Združeno kraljestvo na seznamu tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽¹⁾, ter zlasti uvodnega stavka člena 8, prvega pododstavka člena 8(1), člena 8(4) in člena 9(4) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega varstva živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav ⁽²⁾, ter zlasti člena 23(1), člena 24(2) in člena 25(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 798/2008 ⁽³⁾ določa zahteve za izdajanje veterinarskih spričeval za uvoz perutnine in perutninskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: blago) v Unijo in njihov tranzit skozi Unijo, vključno s skladiščenjem med tranzitom. Uredba določa, da je uvoz blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo dovoljen le iz tretjih držav, z ozemelj, območij ali iz kompartmentov, navedenih v stolpcih 1 in 3 tabele v delu 1 Priloge I k navedeni uredbi.
- (2) Uredba (ES) št. 798/2008 določa tudi pogoje, pod katerimi se tretja država, ozemlje, območje ali kompartment štejejo za proste visokopatogene aviarne influence.
- (3) V skladu s Sporazumom o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irsko iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljnjem besedilu: sporazum o izstopu), zlasti členom 5(4) Protokola o Irski/Severni Irski v povezavi s Prilogo 2 k navedenemu protokolu, se direktivi 2002/99/ES in 2009/158/ES, kot tudi akti Komisije, ki na njih temeljijo, uporabljata za Združeno kraljestvo in v njem v zvezi s Severno Irsko po koncu prehodnega obdobja, določenega v sporazumu o izstopu.

⁽¹⁾ UL L 18, 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 74.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 798/2008 z dne 8. avgusta 2008 o določitvi seznama tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih se dovolita uvoz perutnine in perutninskih proizvodov v Skupnost in njihov tranzit skozi Skupnost, ter zahtevah za izdajanje veterinarskih spričeval (UL L 226, 23.8.2008, str. 1).

- (4) Zato je Združeno kraljestvo z izjemo Severne Irske v tabeli v delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 navedeno kot tretja država, iz nekaterih delov ozemlja katere, odvisno od prisotnosti visokopatogene aviarnе influence, je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo. Navedena regionalizacija Združenega kraljestva je določena v delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/130 ⁽⁴⁾.
- (5) Združeno kraljestvo je 8. februarja 2021 potrdilo prisotnost visokopatogene aviarnе influence podtipa H5N8 na gospodarstvu s perutnino v okraju Redcar and Cleveland v Angliji.
- (6) Veterinarski organi Združenega kraljestva so okoli prizadetega gospodarstva razglasili desetkilometrsko območje izvajanja nadzora ter izvedli politiko pokončanja za obvladovanje visokopatogene aviarnе influence in omejitev njenega širjenja. Poleg tega so veterinarski organi Združenega kraljestva potrdili, da so takoj začasno ustavili izdajanje veterinarskih spričeval za pošiljke blaga, namenjenega za izvoz v Unijo s celotnega ozemlja Združenega kraljestva, razen Severne Irske.
- (7) Združeno kraljestvo je Komisiji predložilo podatke o epidemiološkem stanju na svojem ozemlju in o ukrepih, ki jih je sprejelo za preprečitev nadaljnega širjenja visokopatogene aviarnе influence, Komisija pa jih je zdaj ocenila. Na podlagi navedene ocene je primerno uvesti omejitve vnosa blaga z območja Anglije, prizadetega zaradi visokopatogene aviarnе influence in za katerega so veterinarski organi Združenega kraljestva uvedli omejitve zaradi trenutnega izbruha, v Unijo.
- (8) Vnos za Združeno kraljestvo v tabeli v delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 bi bilo zato treba spremeniti, da bi se upoštevale trenutne epidemiološke razmere v navedeni tretji državi.
- (9) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 798/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (10) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Del 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. februarja 2021

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/130 z dne 3. februarja 2021 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 glede vnosa za Združeno kraljestvo na seznamu tretjih držav, ozemelj, območij ali kompartmentov, iz katerih je dovoljen uvoz nekaterega perutninskega blaga v Unijo in njegov tranzit skozi Unijo v zvezi z visokopatogeno aviarno influenco (UL L 40, 4.2.2021, str. 16).

PRILOGA

V delu 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 798/2008 se vnos za Združeno kraljestvo nadomesti z naslednjim:

„GB – Združeno kraljestvo (*)	GB-0	celotno ozemlje države	SPF							
			EP, E							
	GB-1	celotno ozemlje Združenega kraljestva, razen območja GB-2	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N			A		
			WGM							
			POU, RAT		N					
	GB-2	ozemlje Združenega kraljestva, ki ustreza:								
	GB-2.1	grofija North Yorkshire: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N54.30 in W1.47	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	6.1.2021	A		
			WGM		P2	1.1.2021	6.1.2021			
			POU, RAT		N P2	1.1.2021	6.1.2021			
	GB-2.2	grofija North Yorkshire: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N54.29 in W1.45	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	8.1.2021	A		
			WGM		P2	1.1.2021	8.1.2021			
			POU, RAT		N P2	1.1.2021	8.1.2021			
	GB-2.3	grofija Norfolk: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.49 in E0.95	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	10.1.2021	A		
			WGM		P2	1.1.2021	10.1.2021			
			POU, RAT		N P2	1.1.2021	10.1.2021			
	GB-2.4	grofija Norfolk: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.72 in E0.15	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	11.1.2021	A		
			WGM		P2	1.1.2021	11.1.2021			
			POU, RAT		N P2	1.1.2021	11.1.2021			
	GB-2.5	grofija Derbyshire: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.93 in W1.57	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	17.1.2021	A		
			WGM		P2	1.1.2021	17.1.2021			
			POU, RAT		N P2	1.1.2021	17.1.2021			

GB-2.6	grofija North Yorkshire: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N54.37 in W2.16	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	19.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	19.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	19.1.2021			
GB-2.7	Orkneyski otoki območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N59.28 in W2.44	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	20.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	20.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	20.1.2021			
GB-2.8	grofija Dorset: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N51.06 in W2.27	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	20.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	20.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	20.1.2021			
GB-2.9	grofija Norfolk: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.52 in E0.96	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	23.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	23.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	23.1.2021			
GB-2.10	grofija Norfolk: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.52 in E0.95	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	28.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	28.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	28.1.2021			
GB-2.11	grofija Norfolk: območje v krogu s polmerom 10,4 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N52.53 in E0.66	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	7.2.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	7.2.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	7.2.2021			
GB-2.12	grofija Devon: območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N50.70 in W3.36	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	1.1.2021	31.1.2021	A		
		WGM		P2	1.1.2021	31.1.2021			
		POU, RAT		N P2	1.1.2021	31.1.2021			

	GB-2.13	blizu Amlwcha na otoku Anglesey, Wales:	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	27.1.2021		A		
		območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N53.38 in W4.30	WGM		P2	27.1.2021				
			POU, RAT		N P2	27.1.2021				
	GB-2.14	blizu Redcarja v okraju Redcar and Cleveland, Anglija:	BPP, BPR, DOC, DOR, HEP, HER, SRP, SRA, LT20		N P2	8.2.2021		A		
		območje v krogu s polmerom 10 km s središčem na decimalnih koordinatah koordinatnega sistema WGS 84: N54.57 in W1.07	WGM		P2	8.2.2021				
			POU, RAT		N P2	8.2.2021				

(*) V skladu s Sporazumom o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo, zlasti členom 5(4) Protokola o Irski/Severni Irski v povezavi s Prilogo 2 k navedenemu protokolu, za namene te priloge sklici na Združeno kraljestvo ne vključujejo Severne Irske.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)

ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL